

IX. Personalen och dess utbildning.

Skildringen av det uppfostringsprogram, som är bärande för de stora gemensamhetsbarnkamrarna, gör det tydligt, att mångskiftande krav ställas på personalen. Kort uttryckt skall deras förmåga vara att taga hand om hela barnet hela dagen. Varje klyvning i fysisk barnavård och skolmässig undervisning, ^{eller} i "barnträdgård" och heldagsvård blir i grunden oegentlig.

Självklart nog är det första villkoret för att bli en god småbarnsledarinna, att man har intresse för barn och förståelse för barn. Det fina pedagogiska handlaget och den varma tillgivenheten, som komma barnen att trivas, få aldrig saknas. Men detta erkännande av vad det rätta personvalet betyder, får lika litet här som för andra arbetsområden innebära en missaktning för vad den rätta utbildningen kan ge. Kärleken till barn får inte missakta kunskapen om barn. Den sista räcker inte långt utan den förra. Men den förra kan aldrig försämrans av att även den senare kommer till. "Vi behöva icke lära mödrarna att älska sina barn, men vi behöva lära dem att älska dem klokt" kan man sätta som motto för föräldrauppfostran. På samma sätt gäller det att i all diskussion om småbarnsledarinnorna först bemöta den ointelligenta tröghet, som inte förstår uppskatta värdet ^{av} en god fackutbildning.

På denna punkt brister det mycket i förståelse i vårt land. De flesta barnhem och barnkrubbor skötas nämligen av personal, som icke har en ändamålsenlig fackutbildning. Det skall senare diskuteras närmare, vilka kraven på en dylik bäravara. Diakonissor, "barnhemsföreståndarinnor" och barnsköterskor äro de vanligaste kompetenserna hos dem, som alls ha någon utbildning; mången gång ledes såväl barnhem som barnkrubba av någon som endast "tagit sig för". Först på senare tid ha utbildade barnträdgårdsledarinnor börjat tas i anspråk som föreståndarinnor jämväl ^{vid} övannämnda institutioner, liksom de alltid i största utsträckning haft ansvaret för barnträdgårdarna.

Någon allmän utredning över vilken förutbildning den nu inom småbarnsvården verksamma personalen har finns icke. En sammanställ-

ning av de i Stockholm till Centralföreningen för barnkrubbor och småbarnsskolor anslutna institutionerna är emellertid upplysande nog. Av de föreståndarinnorna i församlingsbarnkrubbor, småbarnsskolor, barnträdgårdar etc. voro - om man undantar föreståndarinnorna vid H.S.B:s lekstugor, ^{vilka} ~~som~~ samtliga ha kompetens som barnträdgårdsledarinnor jämte speciell fortbildning - ^{Voro} barnträdgårdsledarinnor, diakonissor, barnsköterskor (utbildningens längd c:a månader) barnhemsföreståndarinnor, samt resten, personer, ^{hade} ~~med~~ varierande förutbildning, från kokerska och sjuksköterska till ingen alls. Utbildningen för barnvårdsverksamhet är här i landet delvis

Den i viss mån nya inriktning av småbarnens vård och fostran utanför hemmet, som framställningen här gjort sig till tolk för, - den mer totala uppfattningen av samhällets åtgärder för småbarnen, - kräver, att man grundligt diskuterar igenom kompetenskraven för personalen. Denna nya inriktning gör sig ^{redan} gällande t.ex. i införandet av barnträdgårdstimmar i barnkrubborna, anläggandet av folkbarnträdgårdar kombinerade med barnkammare för heldagsvård samt genom anordnandet av H.S.B:s lekstugor. Uppger man välgörenhetsståndpunkten, skall nog även den föreställningen försvinna, att det är någon onödig lyxvård, vi kosta på våra barn. När barnen bli allt färre här i landet, och samhället lär sig att betrakta dem som ett lika kostbart material som de enskilda föräldrarna alltid hållit dem för, då skall det tvärtom stå klart, att vi inte kunna ställa så låga krav på barnhem och barnkrubbor som vi hittills nöjt oss med. Det gäller lokalerna, det gäller maten, det gäller leksakerna, det gäller läkarvården. Det gäller däremot icke personalen personligen - denna utför mångenstädes ett synnerligen uppoffrande arbete, men å andra sidan gäller det att den icke bör förmenas en ändamålsenlig förutbildning. ^{Äre nog}

Själva arten av denna utbildning behöver diskuteras. Allt vad småbarnsvård och småbarnsfostran heter måste in under en och samma synvinkel. Den moderna psykologien, som ser barnet som en helhet i alla dess olika funktioner, kräver det. Den nya gemensamhetsvården av barn från olika socialklasser kräver det likaså. All denna barnavårdande verksamhet behöver dessutom komma in under offentlig in-

spektion, både för kontrollens skull och för de livgivande impulser och goda råd, som en sakkunnig inspektris kan ge åt de många fältarbetarna. Utan att alla skäl, som talar i denna riktning, här kunna behandlas, står slutsatsen klar: vi måste få utbildningen för alla hithörande yrken förlagd till offentliga seminarier. Småbarnsseminariet är lika viktigt som folkskoleseminariet och mångdubbelt viktigare än småskoleseminariet. (Det senares existens har ju många gånger ifrågasatts; ännu nödvändigare blir en avvägning av dess värde sedan man får godtagna kompetenskrav och offentlig utbildning för barn i barnträdgårdsåldern, för "förskoleåret" och ~~desse~~ till småskolan angränsande åldrar^{na}.)

Utbildningen för barnavårdsverksamhet är här i landet delvis högklassig, men den lider av ett karakteristiskt fel: intresset för den fysiska vården är så mycket överlägset intresset för den psykiska. Men det är just en omvärdering härvidlag, som är utmärkande för tiden, eller rättare^r eftersom det inte kan tänkas, att man ger efter på kvalitetskraven för den fysiska vårdenⁿ en uppvärdering av den pedagogiska vården. En barnhemsföreståndarinna skall i främsta rummet vara en fostrarinna, en "stormor", icke en hushållerska eller ordningsvakt eller ens barnsköterska. En barnträdgårdsledarinna skall å andra sidan kunna sköta hela omvårdnaden om barnen, ej endast undervisa några timmar dagligen. Dessa nya krav vinna allmän förståelse hos dem, som arbetat på dessa områden, och nästa nödvändiga steg är endast att anordnandet av en ändamålsenlig utbildning utredes samt tas upp som en samhällsuppgift.

För att icke ovanstående, i sin direkthet korthuggna krav på en ny utbildning skall tas som en kritik av vad som redan gjorts utan *endast* som ett krav på fortsatt förbättring må här anföras ett citat av en av barnträdgårdstankens pionjärer i Sverige, nämligen Maria Moberg: "Hos oss inrättas barnkrubbor och barnhem i det yttre nära nog luxuriösa, men - alltför ofta med ledarinnor, som sakna insikter i småbarnsuppfostran, kanske till och med erfarenhet av småbarns handledning. I de händerna lämna vi så det dyrbaraste vi äga, de små barnen i deras ömtåligaste ålder." I den sista satsen ligger allt det inneslutet, som ger oss rätt att inte tystna i kraven på förbättring.

De rådande utbildningsmöjligheterna för detta område äro huvudsakligen:

- 1) Barnsköterskeutbildning vid olika barnavårdsanstalter. Den är alltför knapp - i allmänhet 6 månader - för att kunna komma ifråga för ansvarsfulla poster i det offentliga tjänsten, alltså för handhavandet av grupper av barn. Som assistenter för spädbarnskrubborna komma emellertid barnsköterskorna även i fortsättningen att fylla en lämplig uppgift.
- 2) Svenska fattigvårds- och barnavårdsförbundets utbildning av föreståndarinnor vid barnhem. Denna utbildning är numera nedlagd i väntan på en omorganisation; den var en 8 månaders kurs med 3½ månaders teoretisk undervisning, vari barnpsykologi och uppfostringslära icke ingick. En dylik utbildning, som icke har pedagogisk huvudkaraktär, torde få anses orimlig utifrån moderna barnavårdskrav.
- 3) Barnavårdssystemutbildning, ~~den~~ hittillsvarande Nordens Husmodersförbunds högre kurs i barnavård och barnsjukvård. Denna kurs är 2-årig. För kompetens som föreståndarinna för barnhem fordras en särskild fortsättningskurs på 2 å 3 månader. Denna utbildning, som genom sin grundlighet tillvunnit sig allmänt förtroende, ger bästa tänkbara kompetens i barnavård, men torde ej rymma tillräckligt mycket av pedagogik och psykologi för att göra barnavårdssystemstrarna fullt kvalificerade som handledare av mellanåldrarnas fostran. Fr.o.m. detta år skall denna utbildning nedläggas för att övertagas av sjuksköterskeutbildningsanstalterna; betoningen av kroppsvården blir därigenom sannolikt icke mindre.
- 4) Diakonissutbildning vid 4 olika anstalter. Ehuru diakonissor i stor utsträckning tjänstgöra vid barnavårdsinstitutioner synes deras utbildning alltför föga specialiserad i barnavård och barnpedagogik för att göra dem kvalificerade som ledarinnor i storbarnkammarna. Den strängt religiösa inriktningen av deras verksamhet medför dessutom att man för dessa icke-kyrkliga institutioner ser sig om efter en annan utbildning, genom vilken lämpliga unga kvinnor utan all konfessionsbundenhet skola vinna kompetens.
- 5) Utbildning för barnträdgårdar och barnkrubbor. Numera finnas 5 privata seminarier med dels 2-åriga, dels 1-åriga kurser. Fyra av seminarierna (i Norrköping, Uppsala, Stockholm och Örebro) äro närmast Fröbel-inriktade, kindergartenmetodik och sysselsättningar för barn torde kunna sägas intaga huvudplatsen. Detta år har ett nytt seminarium i Stockholm (vid Södra K.F.U.K.) startat, och där har för första gången barnpsykologien gjorts till det centrala ämnet. Detta "Pedagogiska institut" står närmare Bühlerskolan i Wien samt de anglosaxiska barnkammarskolorna i sina tendenser; den kristliga rubriceringen torde dock betyda, att detta seminarium endast kan komma att betjäna minoriteter.

Efter en dylik översikt står det klart, att ett offentligt organiserande av seminarieutbildningen så småningom måste komma till stånd. Det pionjärarbete, som de enskilda ledarna hittills utfört, måste därvid bli grunden, på vilken man har att bygga vidare. Under vilka former, ^(i anslutning till) vilken eller vilka av de bestående institutionerna, ^(barn) bli föremål för utredningar. Själva verksamhetens vikt kräver emellertid att kompetenskraven med det snaraste bli fastställda samt att en offentlig, ändamålsenlig och mångsidig utbildning samtidigt öppnas.

I olika länder har denna utbildning olika karaktär ((här uppmärksammas i fortsättningen endast den pedagogiska utbildningen för vård av barn i förskoleåldern, då motsvarigheten till vår barnträdgårdsutbildning är det som närmast blir av intresse, under ihågkommande dock att även den övriga barnavården skall tillgodoses vid denna utbildning). I Frankrike har man i småbarnsskolorna lärarinnor med statlig examen, men denna är densamma som för folkskollärarinnorna, d.v.s. 3-årig utbildning efter högre läroanstalt med

praktik å alla skolstadier. De få examen som både folkskole- och småbarnslärarynnor men kallas efter examen till tjänstgöring å endera linjen efter det förefintliga behovet, med möjlighet till överflyttning efter begäran. Inspektriserna ha likaledes samma kompetens och samma befogenheter som folkskoleinspektörerna. Man har där varit angelägen att hålla på denna gemensamhet, främst i syfte att få lärarinnor på samma nivå av allmänbildning (culture générale), men även för att hålla gränserna mot folkskolan mindre skarpa. Detta sammanhänger med att man redan i de tidiga åren lägger större vikt vid den intellektuella träningen än i andra länder.

I Belgien utbildas småbarnsledarinnorna vid ett särskilt seminarium, i förbindelse med folkskoleseminarierna. Utbildningen är 3-årig, men de första 2 åren användas i stor utsträckning till fördjupning av allmänbildningen, då eleverna tas emot unga och utan högre utbildning än den (8-åriga) folkskolan. Sysselsättningar för barn, undervisningslära, psykologiska observationer av barn samt "medico-pedagogisk" analys av något barn står på programmet. Statliga inspektörer finnas.

I Österrike är utbildningen 2-årig för kindergartenslärarinnor, men deras förbund har begärt hos undervisningsministern att studierna måtte göras 4-åriga. Den 2-åriga utbildningen, som särskilt tar sikte på psykologi, pedagogik och fysiologi, avslutas med statlig prövning. Sedan 1914 kan ingen annan än på dylikt sätt godkänd ledarinna vinna anställning. De vid de offentliga barnträdgårdarna anställda äro tjänstemän, ha pensionsrätt o.s.v. Inspektriser för det pedagogiska arbetet äro fast anställda. (Inom parentes kan nämnas, att vanartiga eller av vanart hotade barn av barnavårdsnämnden genom barndomstolens förmedling kunna tvingas att besöka lämplig barnträdgård. Den starka sociala ansvarskänslan för barnens psykologiska vård ger sig dessutom till känna även vid allt skiljande av barn från hemmen. Liksom i Amerika är upptagningshemmet främst en plats för psykologisk observation av det enskilda barnet, varför höga pedagogiska kvalifikationer fordras även av barnhemspersonalen, varjämte universitetsutbildade barnpsykologer på bägge ställena tjänstgöra som konsulterande.)

I Tyskland är utbildningen till Kindergarten 3-årig. Liksom i Österrike står allt barnträdgårdsarbete under statskontroll; ingen får leda eller öppna en barnavårdsinstitution utan att ha full examen från godkänt seminarium. Efter 2 års studier ges en lägre examen (Kindergärtnerin), som ger kompetens för att vara assistent. Efter viss tids praktik kan man återvända för ett fortbildningsår. Först efter dess avslutning har man (som Jugendarbeiterin) rätt att bli föreståndarinna. ~~Här~~ ligger ~~de~~ främst socialpedagogiskt inriktad utbildning, med rika teoretiska insikter i psykologi och även i psykisk hälsovård (Heilpädagogik).

I England har de formella kompetenskraven varit svåra att upprätthålla; utbildningen varierar även i de olika seminarierna. Föreståndarinnor för barnkammarskolor måste emellertid ha lärarexamen. Den 2-åriga seminariekursen för småskollärarynnor ger även utbildning för barnkammarskolan; en högre utbildning, som anses lämplig för föreståndarinnor, är folkskollärarynnorexamen plus en ettårig specialkurs. I denna tas särskild hänsyn till barnaålderns hygien m.m.

I Amerika upprätthållas inga formella kompetenskrav över hela linjen. Utbildningen liksom barnkammarskolorna skifta efter olika institutionella förhållanden. För kindergartensarbetet finnas sedan gammalt seminarier, dels enskilda, dels i samband med de förnämsta folkskole- och läroverksseminarierna. Denna ger i de flesta fall en 2-årig specialkurs men allt oftare även 3-årig och fordrar i allmänhet mellanskola (high school) som förkompetens. Barnkammarskolornas ledarinnor visa genomgående en högre kompetens, de flesta ha akademisk bildning. Enligt den officiella undersökningen 1931 hade av lärarna i kindergarten 47,3 % specialutbildning som överbyggnad på mellanskola, 1 27,3 % akademisk bildning, 9,3 % lägre utbildning och 16 % utan svar, av lärarna i barnkammarskolorna voro motsvarande procenttal 14,2, 71, %, 5,6 och 9,3 %. Den akademiska bildningen kan vara specialiserad, t.ex. 4-årigt småbarnspedagogiskt "College". I allmänhet fordras dessa kvalifikationer för att kunna bli överlärare för kindergarten eller barnkammarskolor.

I Finland är utbildningen av barnträdgårdslärarynnor 2-årig, till största delen praktik i Ebeneserhemmets seminariebarnträdgårdar. Seminariet är privat men åtnjuter statsunderstöd. I Helsingfors äro barnträdgårdslärarynnorna anställda på samma villkor och med samma lön som lärarinnorna vid lägre folkskolorna; föreståndarinnorna ha

*Stela systemet
utbildningen*

Pjäla

*tu kindergart-
nors*

förmåner därutöver.

I Danmark ^{(Kopen-} är oledarinnorna vid folkbarnträdgårdarna kommunal-
anställda (fast plats, med pension). Deras utbildning är 2-årig;
seminariet är privat men har statsunderstöd.

Den svenska utbildningen har tidigare skisserats. Barnträdgårds-
seminarierna ha varit ganska starkt Fröbel-inriktade. Egentligen är
det en egendomlighet, som endast kan förstås på grund av landets
kulturella isolering och starka beroende av Tyskland, att just den-
na form av barnträdgårdar blivit så gott som den enda odlade. För
den starka franska småbarnsskoleorganisationen och för det idoga
nydaningsarbetet i de anglosaxiska länderna har ingen resonans fun-
nits. Kanske förklarar denna ensidighet till slut varför inte små-
barnsfostran blivit mer av en allmän angelägenhet i landet. Fröbel-
ortodoxien och Fröbeltron skrämmer vanliga människor. I 10 årgångar
av facktidskriften, som betecknande nog också har denne enskilde
mans namn - visserligen en stor man men dock en bland många - finns
inte ett ord om Owen, knappast något om Deweys, écoles maternelles
äro endast nämnda i förbigående, men sida upp och sida ned om Frö-
bels inre och yttre liv. Ett exempel, valt helt på måfå ur årgången
1933: "Från prästgården gingo vi upp till den lilla kyrkogården,
där Frøbels mor ligger begravnen. Man känner ej säkert gravplatsen,
men den lär vara belägen i närheten av ett vackert gammalt solur,
som än i dag finns kvar. Här vid moderns grav och med blicken fästad
på det gamla vackra soluret tillbringade den lille gossen många av
sina lyckligaste stunder." [Denna trofasta dyrkan av en gammal auk-
toritet karakteriserar själva den anda, varmed förskolefostran kom-
mit att präglas i Sverige. Vi kalla dock icke våra folkskolor Pesta-
lozzihus. Och den andan har säkert varit ett hinder för den mer
allomfattande och mångsidiga barnkammarrörelsens utveckling. Ännu
mera ödesdiger synes denna ensidighet, satt sida vid sida med den
brist på intresse för att följa den barnpsykologiska och barnpedago-
giska forskningen och litteraturen, som nog allmänt måste sägas ha
kännetecknat den svenska utbildningen och som bl.a. ofrånkomligt
bevisas av att de olika läroanstalterna inte känt något behov att
utge eller översätta ett barnpsykologiskt översiktsverk. Den bristen
har tydligen icke varit kännbar. - De pionjärer som fört barnträd-
gårdsrörelsen till Sverige ha gjort ett storverk, och det ligger
ingen kritik mot deras verk i att påpeka, att de givetvis varit

bundna av den utbildning och den inspiration de själva fått. Där ligger endast en ny tids krav att vi måste öppna utblickarna till många flera länder, söka flera mönster, nya pedagogiska rön och större sociala uppgifter.

Hur den utbildning, som tar sikte på hela barnets vård, utbildningen till småbarnsfostrarinna, skall vara lagd, bör givetvis bli föremål för detaljdiskussion av alla intresserade. Lärare, läkare och föräldrar ha här samma rätt och samma plikt. En grundlig och mångsidig utredning vore ~~här~~ av nöden. I detta samband kan endast några spridda önskemål framföras.

Ett dylikt gäller främst allmänbildningen hos de unga kvinnor, som önska ägna sig åt småbarnfostran. Det finns intet skäl varför man skulle kräva lägre allmänbildning än av ^{full} småskolans lärare. ^{önskemål} ~~Kra-~~ ^{ven} på hög allmänbildning är ^{av} tvåfaldiga: dels önskvärdheten av ^{god} kulturbakgrund hos dessa, som skola ha hand om vår nästa generation, dels nödvändigheten av en viss mogenhet för att kunna med utbyte tillgodogöra sig den ganska svåra och djupgående pedagogiska kunskapen. Ett småbarnsseminarium bör komma att verka i denna riktning både genom sina inträdesfordringar men än mera kanske indirekt, genom att hela barnavården blir betraktad som ett högklassigt yrke och därför drar till sig de bästa krafterna.

Den linjeindelning, som vid ett dylikt seminarium blir nödvändig, synes ~~därför~~ ej böra gå efter den traditionella barnsköterske- eller lärarinneutbildningen, men snarare efter barnens ålder. Inom varje åldersgrupp är det hela barnet, som skall studeras. De tre möjliga avgränsningarna gälla då:

- 1) spädbarnsvård - huvudsakligen kroppslig men även med insikter i spädbarnspsykologi;
- 2) koltbarnens fostran, åldrarna 1-5 år, med tonvikten lagd på karaktärsdaning och social fostran samt
- 3) lekskolebarnens fostran, åldrarna 6-8 år, med huvudintresset på barnens sysselsättande och intellektuella utveckling. Härinom synes även småskoleutbildningen kunna falla: förspelet till och det gradvisa, långsamma och individuella införandet i läs- och skrivfärdigheterna. Denna senare punkt kan givetvis diskuteras utifrån olika praktiska synpunkter, ⁷ den mån Montessorimetoder

och pedagogiskt betonad utbildning. Det skulle eljest vara av stort intresse att citera t.ex. den 4-åriga kursen vid Chicagos National College of Education för denna småbarnsfostran eller kursplanen från Pestalozzi-Fröbelhaus i Berlin.

Detta är långt ifrån någon uttömmande översikt av vad som ingår och bör ingå i en utbildning för småbarnsfostrarinnor. Avsikten har endast varit att framhäva några önskemål, som den nya utvecklingen på dessa områden med all makt tvingar fram. En hel del ämnen behöva ingen ytterligare sporre, deras plats i en dylik utbildning är sedan gammalt fast: naturstudium och litteratur, hembygds-kunskap och historia, huslig ekonomi, handarbete, musik, talteknik, rytmik, teckning, modellering, gymnastik och lekar, kindergartnemetodik o.s.v. Konsten är endast att betrakta dessa ämnen som sekundära, såsom lämnande hjälpmedel, medan kunskapen om barnens motoriska, emotionella, intellektuella och sociala utveckling, om deras individuella differenser, om deras medvetna och omedvetna inställningar och reaktioner, om deras fostringsbarhet och metoderna att utan att störa och hämma deras utveckling påverka dem - allt detta måste komma att betraktas som det primära.

Till en god undervisningsskicklighet hör även att kunna följa de individuella barnen genom noggrann observation. För att underlätta en sådan, är en mer eller mindre utförlig journal-föring av nöden. Det finns visserligen inte praktiska möjligheter att kontinuerligt föra protokoll över allt det i ett barns liv, som är av intresse. Man måste utvälja dels några grundfakta, vilka alltid skola antecknas, dels några olika observationsprotokoll, vilka tidvis kunna användas för intensivstudier.

Över varje barn måste alltid föras: 1) ett kort med de upplysningar som erhållas vid anmälningen: om ålder, hemförhållanden (föräldrarnas yrke, ålder, skolbildning, helst även inkomst, vidare syskonantal, bostadsförhållanden etc.), hälsotillstånd, arten av tidigare uppfostran, av föräldrarna uppgivna särskilda uppfostrings-svårigheter, 2) en journal om närvaro i storbarnkammaren jämte de anteckningar, som för institutionen ha ekonomiskt eller statistiskt värde: måltider, material etc., samt 3) en journal om resultaten av de återkommande läkarundersökningarna, om höjd- och viktillväxt,

om inträdande sjuklighet, om särskilt vidtagna uppfostringsåtgärder (straff, isolering) samt om iakttagna utvecklings- eller lynnesrubbingar. ^{Idem} ~~Det~~ antecknas dessutom resultaten av alla företagna tests och prov. ^{Jom en illustration mer än som ett slutgiltigt förslag hänvisas till vidstående exempel å ett formulär av typ 1.}

De intensivare protokollen över någon viss aspekt av barnets individualitet kunna endast tänkas bli förda under någon stickprovsvecka då och då. ^{Formulär} ~~De~~ böra dock finnas utarbetade för att vid behov kunna anlitas och tjäna den psykologiska observationen. Särskilt bör man göra sig mödan att föra dem vid svårbedömbara psykologiska fall och även innan någon omläggning göres i barnets vård eller fostran. De kunna avse:

barnets diet, genom noggrant protokollerande av vad barnet äter och hur mycket,

barnets vredesutbrott, trots eller dylikt, varvid antecknas den framkallande situationen,

barnets val av sysselsättning, för att utröna dess intresse för materialet, lekens karaktär, uppmärksamhetens fluktuationer o.s.v.;

barnets sociala kontakter, dess roll av aktiv eller passiv i förhållandet till kamrater, ledarskap eller underordnande, lek med många eller få, med olika kamrater eller ständiga följeslagare o.s.v.

För alla dessa arter av protokoll finns utmärkta uppslag i olika psykologiska forskares iakttagelseschemata. Man kan välja mellan större och mindre noggrannhet (från 5-minuters- eller $\frac{1}{2}$ -timmes långa stickprovsprotokoll, då allt som händer antecknas, till sammanfattande anteckningar vid varje dags slut), mellan exakta, kvantitativt formulerade iakttagelser till subjektiva omdömen, ^{eller} ~~från~~ psykanalytiska protokoll över fria infall ^{och} ~~och~~ behaviouristiska protokoll över tidslängden vid olika sysselsättningar. ~~Som en illustration mer än som ett slutgiltigt förslag hänvisas till vidstående exempel.~~

Det blir seminarielärarens sak att ge handledning i det rätta utnyttjandet av dessa tillfälliga protokoll, men ingen kan förbise deras värde för att lära oss verkligen veta, vad vi själva göra med barnet och vad barnet självt är.

Datum:.....

Född 19 i

Faderns namn: Faderns yrke: ^{Folkvärd}.....

Faderns utbildning: folkskola t.o.m. klass, ^{vidare}.....

Moderns namn: Moderns yrke: ^{Folkvärd}.....

Moderns yrke före äktenskapet

Moderns utbildning: folkskola t.o.m. klass, ^{vidare}.....

Äktenskapet ingånget år: /upplöst e. andra upplysningar/:

Antal syskon /m = pojke, f = flicka/, födda åren m/f, m/f

Antal rum i bostaden Vilka bo i samma lägenhet som barnet

Vilka sova i samma rum som barnet

Barnets hälsotillstånd enl. föräldrarnas uppfattning :

Genomgångna sjukdomar:

Vaccinerad:..... Kan någon läkare ge upplysningar om barnet?

Vid vilken ålder började barnet gå:

Äter barnet vad som hälst:

Vilka särskilda intressen visar barnet:

Vad leker det hälst med:

Visar barnet särskilda uppfostringssvårigheter:

Agas barnet: Vilka uppfostringsmetoder anse föräldrarna lämpliga?

Särskilda anmärkningar:

A. (Här antecknas om styvbarn, fosterbarn e. dyl., särskilda upplysningar om hälsa och upplysningar om barnet: vänsterhänthet, stamning, "blyghet" eller andra saker)

B. Barnets första dag i barnkammaren: Kommer barnet villigt eller motsträvt?
^{Deras} Deras egna kommentarer över första dagens vistelse där.....
etc. som ^{lämpliga} böra göras

Upplysningarna äro givna av:

Namn:

Adress:

Telefon /bostaden/ föräldrarnas

arbetsplats:

Faderns födelseår:
yike

Moderns födelseår:
yike

Föräldrarnas årsinkomst

m/f, m/f

Hur många timmar sover barnet a/ om natten
b/ om dagen

Vid vilken ålder talade barnet någorlunda rent:

Motvilja mot särskilda födoämnen:

Leker det ensamt eller med kamrater:

Ligast:

hållandena, om religiös eller annan samfundstillhörighet. Dessutom speciella
som föräldrarna anse barnkammarledarinnan bör veta.)

? Känner det förut några av barnen i barnkammaren?

..... Särskilda anteckningar om ~~lämpliga~~ undersökningar och förfrågningar